

عقاب زمان

چون خار در میانه گلها نشسته ایم
از جور روزگار پریشان و خسته ایم

روزی بر اوج چرخ عقاب زمان بدیم
امروز در حوض زمین پر شکسته ایم

تا سرو بی نیازی ما پشت نشکند
چشم طمع ز خوان دو عالم گسسته ایم

تا ساغر صفا ز می شوق پر کنیم
در انتظار خنده مینا نشسته ایم

چون دُرّ شوم در صدف خود خزیده ایم
تا از بلای ناوک ایام رسته ایم

تا بخت خواب رفته ما دیده وا کند
امید خود به ساغر و پیمانہ بسته ایم

بشکست باد حادثه سرو غرور ما
زین روست گر ز ظلم فلک دلشکسته ایم

رضا شاپوریان
شنبه ۱۱ آپریل ۱۹۹۸